

ЧРЕЗ: ВОЕННООКРЪЖЕН ПРОКУРОР -
СЛИВЕН

ДО: ОКРЪЖЕН СЪД - СЛИВЕН
АДМИНИСТРАТИВНО ОТДЕЛЕНИЕ

ЖАЛБА

ОТ: сдружение "Български Хелзинкски
комитет" представляван от Красимир Иванов
Кънев, председател

ЧРЕЗ: адв. Александър Емилов Кашъмов
адрес: София, ул."Три уши" № 3 ет.4

СРЕЩУ: отказ за предоставяне на достъп до
обществена информация по преписка № В-
114972001г. на ВОП - Сливен

НА ОСНОВАНИЕ: чл.40 ал.1
от Закона за достъп до обществена
информация вр. чл.33 от ЗАП

Уважаеми Господа /Госпожи/ Съдии,

На основание чл. 38, ал. 1 от Закона за административното производство (ЗАП) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), обжалвам пред Вас отказа на Военноокръжния Прокурор - гр. Сливен да предостави достъп до поискана от сдружение "Български Хелзинкски комитет" /БХК/ обществена информация.

А. ФАКТИ

На 06.12.2001г. БХК е подал заявление изх. № А-115/ 06.12.2001г. с искане за достъп до обществена информация до Военноокръжния Прокурор -гр. Сливен на основание чл. 24, ал. 1 от ЗДОИ, с което са поискани сведения за това колко сигнала за незаконна употреба на физическа сила и огнестрелно оръжие от страна на полицейски или военни служители са получени в Окръжна военна Прокуратура - гр. Сливен през 2000 и 2001г., както и за това по колко от тях са образувани следствени дела. По запитването е била образувана преписка под № В-1149/2001г. на ВОП - гр. Сливен. На 12.12.2001г. е отказан достъп до поисканата обществена информация с постановление на Военноокръжния Прокурор - гр. Сливен, в което е изложен доводът, че Прокуратурата не е държавен орган и следователно не е задължен субект по смисъла на ЗДОИ.

Б. ПРОТИВОРЕЧИЯ НА ОТКАЗА СЪС ЗАКОНА

Обжалваното постановление, с което е постановен отказ на достъп до обществена информация, представлява решение по смисъла на чл.38 от ЗДОИ. То е акт, с който се засяга правото ни на достъп до обществена информация, т.е. акт по смисъла на чл.2 ал.1 от ЗАП, какъвто е всяко решение по чл.38 от ЗДОИ.

Съгласно чл.40 ал.1 от ЗДОИ решенията за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се обжалват пред окръжните съдилища по реда на ЗАП. Следователно обжалваното постановление може да се обжалва единствено пред Окръжен съд - гр. Сливен, въпреки указанието в него. Това е така, защото ЗДОИ е законът, който се урежда материята, свързана с правото на достъп до обществена информация, вкл. производството по издаването, изпълнението и контрола върху решенията за предоставяне или отказ на достъп до информация. На следващо място, съгласно чл.116 от ЗСВ контролът на по-горестоящата прокуратура е допустим само ако законът не предвижда съдебен контрол. Тъй като в случая законът предвижда такъв, то компетентен да разгледа жалбата срещу отказа да се предостави достъп до поисканата обществена информация е единствено Окръжен съд - гр. Сливен.

Отказът да се предостави достъп до обществена информация е постановен в противоречие със закона - доводът, че прокуратурата не е задължен по ЗДОИ субект е неоснователен.

На първо място, органите на държавна власт и местно самоуправление не са единствените задължени по ЗДОИ субекти. Напротив, кръгът е по-широк, видно от чл.3 ал.2 от ЗДОИ, тъй като и според мотивите към закона "ефективното упражняване на това право дава възможност на членовете на обществото да си съставят собствено мнение за деиността както на органите на държавната власт, така и на други субекти, чиято дейност има **обществен характер**". В съответствие с така формулираната цел на закона задължени да предоставят достъп до информация са и т.н. публичноправни субекти /чл.3 ал.2 т.1/. Смисълът на разпоредбата на чл.3 ал.2 т.1 е ясен - да се избегне проблемът на едно чисто формалистично, стеснително тълкуване на понятието "орган на държавна власт и местно самоуправление" и да се установи задължение за всяка институция, която упражнява власт по силата на закон в полза на обществото, да предоставя достъп до обществена информация. Задължението за предоставяне на достъп до информация е своеобразно задължение за отчет на извършваната и извършена дейност пред гражданите. Органите на прокуратурата, дори и да не бяха държавни органи, каквито те все пак са, са извън всяко съмнение публичноправни субекти - те упражняват власт по силата на оправомощаващите ги специални закони - ЗСВ, НПК и др., и действията им са определени в полза на обществото и всеки негов член поотделно.

На второ място, доводът, че Прокуратурата на РБ и в частност Сливенската военноокръжна прокуратура не се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ е неоснователен. Извън съмнение е, че Сливенската военноокръжна прокуратура е отделна структурно-организационна единица, която има възложени със закон правомощия съгласно чл.3 ал.2 вр. ал.1, чл.67 ал.2 и др. от ЗСВ, чл.388 - 408 от НПК. В това си качество тя е част от органите на държавна власт. Съгласно чл.8 от Конституцията държавната власт се разделя на изпълнителна, законодателна и съдебна, а съгласно чл.1 ал.2 от Конституцията тя се осъществява само по два начина - пряко от народа и чрез органите, предвидени от Конституцията. Чл.117 ал.2 от Конституцията недвусмислено поставя органите на прокуратурата сред правните субекти, които имат функции по осъществяването на съдебната власт. Тези правни субекти не могат да бъдат други освен органи на власт, видно от

чл.1 ал.2 от Конституцията. В чл.4 ал.2 от ЗСВ съдът е наречен "орган", което аналогично се отнася и до прокуратурата, чл.17 ал.1 посочва броя членове на Външния съдебен съвет, избирани от "органите на съдебната власт." НПК изобилства от разпоредби, в които прокуратурата е наречена орган, напр, в глава пета.

Не може да се приеме, че понятието "държавен орган" е различно от понятието "орган на държавна власт". Обратно, тези две понятия са тъждествени - чл.20 от НПК определя условията, при които компетентният **държавен** орган е длъжен да започне наказателно производство, а съгласно чл.192 ал.1 от НПК предварителното производство се образува от прокурора. Следователно прокурорът е държавен орган.

Изложените в обжалвания отказ съображения, засягащи понятието "държавна служба", са неотнормими, тъй като никъде ЗДОИ не разграничава лица, носещи държавна служба, от други, нито изобщо използва този термин. Единственият въпрос, който трябва да се изясни с оглед решаване въпроса за наличието на задължение да се предостави достъп до информация е дали съответният правей субект попада в приложното поле на чл.3 от ЗДОИ.

Доводите за понятието "държавна служба" освен че са неотнормими, са и по същество неоснователни, но този въпрос не може да бъде предмет на настоящото дело.

В. ИСКАНЕ

Предвид и на основание горното, моля Уважаемият съд да отмени като незаконосъобразен отказа на Военноокръжния Прокурор - гр. Сливен и да върне делото за произнасяне по същество със задължителни указания за прилагането на закона.

Прилагам:

1. копие от Постановление на ВОП - гр. Сливен
2. копие от заявление вх. № А-115/ 06.12.2001г.
3. копие от писмо № В 1149701г. на ВОП - гр. Сливен
4. копие от решение на СГС по ф.д. № 3168793г. от 16.03.96г.
5. копие от решение на СГС по ф.д. № 3168793г. от 12.06.00г.
6. копие от мотиви към ЗДОИ
7. адв. пълномощно

С уважение:
/пълномощник/